

Regeringens handlingsplan for landdistrikterne er netop en klar tilkendegivelse af, at vi lægger stor vægt på en sammenhængende og fælles indsats for hele vort landområde med omkring en million danske medborgere. Men vi er naturligvis altid rede til at modtage nye ideer fra Folketingets partier og eventuelt fra kommunerne til en større og bedre indsats for denne store del af Danmark.

I Socialdemokratiet finder vi, at mange både menneskelige hensyn og samfundshensyn gør det ønskeligt at bevare vores små byer og landsbyer, og det tror jeg egentlig ikke nogen af os her i salen er uenige om. Selve livsformen på landet indeholder mange kvaliteter, der skal bevares. Lad mig bare nævne et generelt bedre og stærkere socialt netværk end i storbyer, en større overskuelighed og større tryghed, gode, små skoler med trygge rammer og i det hele taget gode opvækstbetingelser for børn og unge, hvilket bl.a. giver sig udtryk i mindre vold og anden kriminalitet.

Af både kulturelle og historiske grunde skal vi bevare landområderne som bosted for borgere. Hele vores kultur er jo opstået på landet, og kulturen er en meget vigtig del af vores rodnet, vores historie og selvforståelse. Dertil kommer, at en større urbanisering gennem fortsat vandring fra land til by blot forstærker mange af de store problemer, der findes i de store byer: trafikmæssigt, boligsmæssigt, forureningsmæssigt, større ensomhedsfølelse og andre sociale problemer.

Skal vi leve op til de mange pæne ord om landområderne, skal alle gode kræfter samarbejde herom, og det gør man heldigvis de fleste steder. Grundlaget for det samarbejde er nu engang borgerne i de enkelte lokale samfund, og her har vi heldigvis en god tradition at bygge på. I årevis har man netop her stået sammen om at løse de lokale problemer, om vand- og varmforsyning, skoler, forsamlingshuse og meget andet, og vi har heldigvis de fleste steder stadig væk et meget stort lokalt engagement gennem vores lokale borger- eller landsbyforeninger. Men vigtige samarbejdspartnere til borgerne på landet er naturligvis stat, amt og især den enkelte kommune.

Kommunerne har nu med det nye opsving fået mulighed for at gøre endnu mere i de tyndt befolkede områder; der er ganske enkelt flere penge til det. En god kommunal service er grundlæggende for bevaring af kommunens landsbysamfund, og i mange kommuner priori-

teres landsbysamfundene heldigvis højt. Ja, selv med begrænsede ressourcer vedtager mange at bevare den lille skole, vedtager at sørge for en god offentlig transport, ældreboliger, biblioteksfunktioner, tilskud til forsamlingshuse, sportsklubber og andre fritids- og kulturtilbud. På det sidste har både amter og kommuner fået mulighed for at starte erhvervsfremmeprojekter, som lokalsamfundet herefter kan føre videre.

I Folketinget kan vi give kommunerne ordentlige økonomiske betingelser at arbejde under og så naturligvis holde øje med, om der er ting i lovgivningen, der hæmmer eller forhindrer målsætningen på området.

Hvis vi kort vender tilbage til regeringens handlingsplan, har denne også allerede bidraget til at sætte mange gode initiativer i gang til en selv bærende udvikling, som det så flot hedder, netop som formålet var.

Der er taget en lang række initiativer, som fortsat udvikles og bearbejdes. Lad mig kort nævne det nedsatte Forum for Udvikling i Landdistrikter med bl.a. deltagelse af repræsentanter fra de tre landsbyforeninger, og det fungerer udmærket. Det er et rådgivende organ, som høres om generelle retningslinjer, arrangerer konferencer og høres om fordelingen af den årlige landdistriktpulje. Det er denne pulje, der allerede nu har støttet ca. 350 udmærkede projekter. Det er projekter, der er igangsat af enkeltpersoner, grupper eller foreninger – ja, sågar af kommuner.

Der er lovgivet, så kommunerne kan nedsætte lokaludvalg, der selvstændigt kan varetage visse lokale anliggender, og der er taget en lang række initiativer på erhvervsområdet, som ministeren allerede så udmærket har redegjort for. Alle disse ting vil regeringen følge op og samtidig være opmærksom på andre forhold, der kan blive til gavn for landdistrikterne.

Lad mig slutte med at opfordre Venstre og De Konservative til ikke altid at omtale landområdernes muligheder så negativt. Det er faktisk ikke så negativt, og der er meget, der tyder på, at udviklingen er ved at vende eller er vendt. På mit eget område ser jeg masser af eksempler på børnefamilier, som vælger at bosætte sig i småbyerne af hensyn til børnene.

Direktøren for Institut for Fremtidforskning, Rolf Jensen, mener således også, at udviklingen er ved at vende med hensyn til affolkning af landområderne, bl.a. på baggrund af den økologiske bølge med krav om bedre dyreetik m.m.